

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 14692

гр. София, 16.04.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 67 състав, в
закрито заседание на 16.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Лилия Йорданова

като разгледа дело номер **4420** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166 АПК вр. чл. 172, ал. 6 ЗДвП.

Образувано е по жалба, подадена от Г. С. С. от [населено място], [улица][жилищен адрес] чрез адв. Й. А. ВАК със съдебен адрес [населено място], [улица], ет.2, офис 1 срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 26-4332-001310/17.03.2026г, издадена от полицейски инспектор към СДВР, отдел ПП СДВР, с която спрямо жалбоподател е наложена ПАМ по чл.171, т.1, б.3) ГГ) от ЗДвП- временно отнемане на СУМПС до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца за извършено нарушение по чл.140, ал.10 от ЗДвП. В жалбата е обективизирано и искане за спиране на допуснатото предварително изпълнение. Същото е аргументирано с твърдения за настъпване на значителни вреди, произтичащи от факта, че отнемането на СУМПС пречатства изпълнение на трудовите му задължения – със заповедта се налага временно отнемане свидетелството за управление на МПС до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца, а жалбоподателят работи на длъжност „Разносвач на храна“, като извършва доставките с личен автомобил. С отнемането на СУМПС лицето е лишено от възможността да изпълнява трудовите си задължения, което като последица предполага възможността да бъде прекратено трудовото му правоотношение. Пояснява, че трудовото му възнаграждение е единственият му носител на доходи, като с отнемането на СУМПС лишава от възможност жалбоподател да извършва прехраната за себе си и за семейството си, Отделно от горното твърди, че се е ангажирал с изплащането на кредит, с който е обезпечил жилището си, като в следствие на отнемането на свидетелството би могло да се стигне до отнемане на ипотекирания имот от банката. Също така с отнемането на СУМПС жалбоподател бива пречатстван да помага на семейството си и на двете си малолетни деца с оглед придвижването им до детска градина и останалите им ежедневни потребности. Твърди, че нарушението вече е отстранено, тъй като е сключил застраховка „Гражданска отговорност“ и автомобилът е регистриран, т.е. е отпаднала необходимостта от прилагане на ПАМ с оглед целения от законодател преустановителен и превантивен характер на мярката. В подкрепа на твърденията си представя писмени доказателства – трудов договор, длъжностна характеристика за заеманата от

работника длъжност , удостоверения за раждане на децата му, служебна бележка от Детска градина 30 „Р.“ за това, че децата са записани и посещават заниманията в заведението, Договор за банков ипотечен кредит с пълна отговорност на физическо лице с погасителен план и Застрахователна полица за застраховка ГО на автомобилистите и злополука, сключена със ЗАД А. за л.а., валидна от 01.04.2026г до 31.03.2027г.

Административен съд София-град, в настоящия състав, след като се запозна с доказателствата, представени с административната преписка намира от фактическа и правна страна следното: Искането за спиране на предварителното изпълнение на приложената ПАМ е процесуално допустимо – при висящо производство по оспорване на заповедта за прилагане на ПАМ, от лице, чийто права и законни интереси са засегнати неблагоприятно. Разгледано по същество е основателно.

В конкретния случай спрямо жалбоподател е приложена принудителна административна мярка - временно отнемане на СУМПС до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца. Мярката е наложена на основание чл. 171, т. 1, б „3“, подбуква „гг“ от ЗДвП.

Съгласно чл. 172, ал. 1 от ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Обжалването на тези заповеди се извършва по реда на АПК, но по арг. от чл. 172, ал. 6 от ЗДвП подадената жалба не спира изпълнението на приложената ПАМ.

Съгласно чл. 166, ал. 4 от АПК, допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2, а именно - при всяко положение на делото до влизането в сила на решението, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда.

Доколкото специалният ЗДвП не регламентира основанията, при които съдът може да спре незабавното изпълнение на заповед по чл. 172, ал. 1 ЗДвП, приложими са общите такива по чл. 166, ал. 4 вр. ал. 2 АПК. Предпоставката, при която съдът може да спре допуснатото по закон предварително изпълнение – какъвто е настоящият случай с оглед на разпоредбата на чл. 172, ал. 6 ЗДвП, е възможността предварителното изпълнение да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда като тя може да бъде причинена само от нови обстоятелства – такива, които са се осъществили след издаването на акта. Факти и обстоятелства, които са пряко следствие на акта или които са се осъществили преди издаването на акта, са ирелевантни за основателността на искането. Доказателствената тежест за тези нови факти и обстоятелства и въздействието им върху правната сфера на адресата на акта е на искателя.

Според правната теория, за значителни се преценяват вреди, които имат посочено материално изражение, а като трудно-поправими вреди, които касаят ценности като живот и здраве. Необходимо е да се докаже и високата вероятност за тяхното настъпване в патримониума на молителя. В настоящия случай искането за спиране се обосновава с вероятното настъпване на значителни и трудно поправими вреди, изразяващи се в невъзможност от изпълнение на трудови задължения, респ. липсата на доходи за жалбоподател и неговото семейство, невъзможност от финансово подпомагане и изхранване на семейството му и невъзможност да изплаща своевременно вноските по ипотечния кредит. Подкрепено е с писмени доказателства за това, че жалбоподател престира труд при работодател „Бобър Деливъри“ ЕООД , както и че заеманата от него длъжност е разносвач на храна до адрес на клиента, заявен чрез електронно приложение. Въпреки, че в договора не е упоменато, че трудовата функция се осъществява изрично с МПС на работник/работодател/трето лице, за да извърши реално, в пълен обем и в срок трудовите си

задължения по доставка на клиенти на хранителни продукти на територията на [населено място], очевидно е, че не може да използва обществен превоз. Това е така, доколкото в длъжностната характеристика за длъжност разносвач на храна изрично е предвидено като изискване за заемане на длъжността свидетелство за управление на МПС, категория „В“, следователно е невъзможно да бъде изпълнена без СУМПС. От друга страна жалбоподател има две деца, за които се грижи и ги води и прибира на детска градина, находяща се в жк Д., т.е. управлението на автомобила не задоволява само негови лични нужди, но и неговото семейство. Отделно от горното след като наличието на СУМПС е от съществено значение за изпълнение на трудовата му дейност, доколкото същата е единствения му доход, с отнемането на СУМПС лицето ще бъде лишено от възможност по своевременно изплащане на кредита, с който е обезпечил жилището си.

Съгласно разпоредбата на чл. 143, ал. 10 от ЗДвП, служебно се прекратява регистрацията на пътни превозни средства, за които е получено уведомление от Гаранционния фонд по чл. 574, ал. 11 от Кодекса за застраховането. Служебно прекратена регистрация на пътно превозно средство се възстановява служебно при предоставени данни за сключена застраховка от Гаранционния фонд по реда на чл. 574, ал. 6 или по желание на собственика след представяне на валидна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите.

В конкретния случай от страна на жалбоподателя се излагат обосновани аргументи, подкрепени със съответните доказателства, че е отпаднала необходимостта от допуснатото предварително изпълнение на ЗППАМ поради преустановяване на нарушението и вредоносните последици от него. По делото са представени копие на застрахователна полица за застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, сключена от жалбоподател със ЗАД „Армеец“ за лек автомобил с рег. [рег.номер на МПС], с валидност от 01.04.2026г от 13:00 часа до 31.03.2027г на 23:59 часа. Представените доказателства водят до извод, че с оглед текста на цитираната разпоредба, който предвижда възстановяване на прекратената регистрация и предвид доказателствата за сключена ЗГО, съдът намира, че по същество настъпването на неблагоприятни правни последици от наложената ПАМ са неутрализирани и защитимият обществен интерес - безопасност на движението, не е засегнат.

Предвид изложеното съдът намира, че са налице предпоставките за спиране на допуснатото по закон предварително изпълнение.

Водим от горното и на основание чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 от АПК, вр. чл. 172, ал. 6 от ЗДвП, Административен съд София- град, 67-ми състав,

О П Р Е Д Е Л И:

СПИРА предварителното изпълнение на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ЗППАМ/ № 26-433218-001310/17.03.2026г, издадена от полицейски инспектор към СДВР, отдел ПП СДВР, с която на основание чл. 171, т. 1, б. „з“ „г“ от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/ е постановено временно отнемане на СУМПС на Г. С. С. с ЕГН [ЕГН], до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца.

Определението може да бъде обжалвано с частна жалба в 7-дневен срок от получаването му пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: